

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 34623

гр. ***, 02.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в закрито заседание на втори октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Г. Шейтанова
Воденичарова

като разглежда докладваното от Мария Г. Шейтанова Воденичарова
Гражданско дело № 20231110103953 по описа за 2023 година

Производството е по реда на **Глава Тринадесета ГПК**.

Производството по делото е образувано по предявени от Л. Р. Т. против „Д-р *****“ ЕООД **искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 КТ** за признаване на уволнението, извършено на 25.11.2022 г. със заповед от същата дата на осн. чл. 325, ал. 1, т. 9 КТ, за незаконно и неговата отмяна, възстановяване на предишната работа на длъжност „Ръководител смяна, транспортно експлоатационно звено“, шифър НКПД *** при „Д-р *****“ ЕООД, и за заплащане на обезщетение за времето, за което е ищецът останал без работа, а именно от 25.11.2022 г. – 25.05.2023 г. в размер на **15 000 лв.**, ведно със законната лихва считано от подаване на исковата молба в съда – 25.01.2023 г., до погасяване на вземането.

Предявен е и от Л. Р. Т. против „Д-р *****“ ЕООД и **иск с правно основание чл. 226, ал. 2 вр. ал. 3, изр. второ КТ** осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **7 500 лв.** – обезщетение за периода 25.11.2022 г. – 22.02.2023 г., през който ответникът незаконно е задържал трудовата книжка на ищцата, ведно със законната лихва считано от подаване на исковата молба в съда – 25.01.2023 г., до погасяване на вземането. Претендира разноски.

Исковата молба е оставяна без движение два пъти и постъпили две уточняващи молби от 07.03.2023 г. на л. 25 и от 18.04.2023 г.

Ищецът твърди, че е сключил трудов договор № ***/15.03.2011 г. с дружеството „*****“ ЕАД, като е заемал длъжността в него „Ръководител смяна, транспортно експлоатационно звено“, шифър НКПД ***. Сочи, че на осн. чл. 123 КТ предприятието или част от него е отдадено на концесия на дружеството „*****“ АД. Сочи, че е налице втори договор за отдаване на предприятието или част от него на концесия, този път в полза на „Д-р *****“ ЕООД, което и е ответник по исковете. Сочи, че узнал за това по силата на служебна бележка от „*****“ АД с изх. № 300- 0081/09.03.2022 г. В нея се сочело, че ищецът не е в трудови правоотношения с дружеството „*****“ АД считано от 01.03.2022 г. Ищецът сочи, че прехвърлянето на трудовото му правоотношение по този начин макар и *формално осъществено* е неправомерно, понеже не е спазена процедурата по чл. 130 б КТ да се информират служителите; не са прехвърлени материални активи между дружествата; дружеството – приемател по концесията, има за основна дейност почистване, но въпреки това се сочело, че длъжността на ищеца е запазена, което той оспорва. Сочи, че не му е връчена длъжностна характеристика.

Поради това оспорва уволнението. Сочи, че по силата на решение № 2061/27.09.2022 г. му е призната 50 процента намалена работоспособност поради претърпян мозъчен инфаркт, но уволнението е незаконно, понеже липсва предписание да бъде преместен на друга длъжност; ответникът не е мотивирал защо не може да му бъде предоставена друга длъжност и да го трудоустрои.

Излага и относно трудовата си книжка, че първоначално е съхранявана при работодателя, след което е върната на служителя в неуточнен момент / ИМ е оставяна без движение два пъти/. Поддържа, че работодателят не го е поканил да предостави трудовата си книжка за оформяне преди това да бъде сторено с и-мейл от 23.01.2023 г. Трудовата книжка била предоставена за оформяне на 08.02.2023 г. с приемо-предавателен протокол. В последната молба сочи, че книжката е била съхранявана при ищеца, като той я предоставил след поискване на ответника, ответникът я оформил и я върнал със закъснение – по куриер на 22.02.2023 г., като:

- Ден преди изпращането на книжката от ответника на ищеца по куриер ищецът бил уведомен по телефона, че книжката е оформена;
- На 08.02.2023 г. ищецът е подписал приемо- предавателен протокол, но изпращането на книжката по куриер следхожда тази дата;

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор /дата пощ. Кл./. Излага се в отговора, че на 22.07.2020 г. между „*****“ АД и министъра на транспорта е сключен Концесионен договор за строителство на обект гражданско летище в ***, като считано от 20.04.2021 г. „*****“ АД е поело дейността по експлоатация на ***** и действително трудовите правоотношения на някои служители, сред които и ищецът, са преминали у „*****“ АД на осн. чл. 123а КТ. В хода на концесията обаче „*****“ АД на свой ред прехвърлило част от дейностите на нов подизпълнител – ответника „Д-р *****“ ЕООД, като това са дейностите по почистване, подреждане на колички, дезинфекция, премахване на вредители и изкореняване на плевели. Във връзка с това на 03.02.2022 г. е сключен договор за комплексно почистване на летището с „Д-р *****“ ЕООД. Именно това е и новият работодател на ищеца според *самия ответник*. Позовава се на чл. 123, ал. 1, т. 7 КТ, според който трудовото правоотношение не се прекратява при промяна на работодателя в резултат на разпределяне на дейността на едно предприятие между две или повече предприятия. Твърди, че служителите са информирани вкл. и чрез синдикалните организации.

Ответникът оспорва да е имал задължение повторно да връчи трудова характеристика на ищеца. Излага, че от 03.02.2022 г. до връчване на уволнителната заповед на 25.11.2022 г. ищецът нямал нито един отработен ден, като е представил 10 бр. болнични листи. На 30.09.2022 г. ищецът представил на ответника ТЕЛК решение, като имало предписание при необходимост ищецът да се трудоустрои на друга подходяща длъжност. Поради това първо ответникът се консултирал с „*****“ ЕООД – служба за трудова медицина, относно казуса и получил потвърждение, че длъжността Ръководител смяна, транспортно експлоатационно звено“, шифър НКПД *** не е подходяща за ищеца; второ – съставена е комисия по трудоустрояване; трето съгласно протокол от 01.03.2022 г. на комисията то всички места по см. на чл. 315, ал. 1 КТ били вече заети, поради което ищецът е уволнен на соченото основание от КТ. За ответника нямало задължение да открива нова длъжност при положение, че няма свободна налична. Оспорва ищецът да е пожелал да работи на друга длъжност при ответника. Сочи, че ищецът е заемал при ответника същата длъжност както и при „*****“ АД, без промяна. БТВ на ищеца било 2 136,96 лв.

Относно иска по чл. 226, ал. 2 вр. ал. 3, изр. второ КТ сочи, че на 28.10.2022 г. по поискване на служителя книжката му е върната, за което е подписан протокол. След прекратяване на трудовото правоотношение ищецът не представил книжката си,

поради което с покана от 23.01.2023 г. бил поканен да стори това. Книжката е предоставена на ответника на 08.02.2023 г. до когато книжка била в НОИ.

По така предявените искове страните **не спорят**, че ищецът е сключил трудов договор № ***/15.03.2011 г. с дружеството „*****“ ЕАД, като е заемал длъжността в него „Ръководител смяна, транспортно експлоатационно звено“, шифър НКПД ***; че на 22.07.2020 г. между „*****“ АД и министъра на транспорта е сключен Концесионен договор за строителство на обект гражданско летище в ***, като считано от 20.04.2021 г. „*****“ АД е поело дейността по експлоатация на **** и действително трудовите правоотношения на някои служители, сред които и ищецът, са преминали у „*****“ АД; че на 03.02.2022 г. „*****“ АД на свой ред прехвърлило част от дейностите на нов подизпълнител – ответника „Д-р *****“ ЕООД, като това са дейностите по почистване, подреждане на колички, дезинфекция, премахване на вредители и изкореняване на плевели; че ищецът в периода 03.02.2022 г. - 25.11.2022 г. ищецът е представил 10 бр. болнични листи за временна неработоспособност, като на 30.09.2022 г. ищецът представил на ответника ТЕЛК решение № 2061/27.09.2022 г., с което е призната 50 процента намалена работоспособност поради претърпян мозъчен инфаркт относно ищеца; че заповед за уволнение с посочено в нея основание чл. 325, ал. 1, т. 9 КТ е връчена на ищеца на 25.11.2022 г. при отказ; че считано от 28.10.2022 г. по поискване на служителя книжката му е върната, за което е подписан протокол; че на дата 23.01.2023 г. ищецът е получил покана от ответника – работодател да представи книжката за оформяне; че на 08.02.2023 г. ищецът предоставил на ответника книжката за оформяне.

В тежест на **ищеца** е да докаже, че именно вследствие на прекратяването на трудовото правоотношение от ответника ищецът е останал без работа за исковия период; размера на брутното трудово възнаграждение, което е спорно по делото; че към момента на началото на устните състезания е налице трудово правоотношение при ответника, което би съществувало, ако ищецът не беше уволнен с процесната заповед; задържането на трудовата книжка след уволнението за посочения в исковата молба период; претърпени във връзка с това от ищеца вреди;

По исковите в тежест на **ответника** е да докаже, че уволнението е законно, т.е. че е била налице невъзможност за ищеца вследствие на постановяване на ТЕЛК решение № 2061/27.09.2022 г. да заема длъжността „Ръководител смяна, транспортно експлоатационно звено“, шифър НКПД ***, която е разкрита при ответника; липса на свободна длъжност у ответника, подходяща за ищеца предвид заболяванията на ищеца/предписания за противопоказания; че ответникът е поискал незабавно след прекратяване на правоотношението от работника или служителя да му предостави трудовата си книжка за вписване с покана и след като я е получил незабавно я е предал на ищеца попълнена; датата, на която е предоставил оформената трудова книжка на ищеца; че до 08.02.2023 г. книжката е била в НОИ, за което съдът му указва на осн. чл. 146, ал. 2 ГПК, че не сочи доказателства.

Във връзка с чл. 140 ГПК делото следва да бъде насрочено в о.с.з.

По тези мотиви и на основание чл. 140 ГПК, СРС

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за 20.11.2023 г. /понеделник/ от 10,00 часа, за която дата и час да се призоват страните.

ПРИЕМА приложените към исковата молба и отговора писмени доказателства.

Съдът **ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ** в о.с.з. относно искането по чл. 190 ГПК на ищеца ответникът да бъде задължен да представи служебна бележка за брутно трудово възнаграждение, длъжностна характеристика, както и относно искането за назначаване на ССчЕ.

УКАЗВА на ищеца/ищите, че на основание нормата на **чл. 40 ГПК** страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България. Същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Когато лицата не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. На основание нормата на **чл. 41, ал. 1 ГПК** страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. (2) При неизпълнение на задължението по ал. 1 всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

УКАЗВА на страните, че мотивната част на настоящото определение има характер на **ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД** на делото по смисъла на чл. 140, ал. 3, изр. 2 ГПК, който при липса на твърдения за нови факти и обстоятелства в насроченото открито съдебно заседание може да бъде обявен за окончателен доклад на делото по реда на чл. 146 ГПК.

НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА. Указва на страните, че доброволното /извънсъдебно уреждане на отношенията е най-взаимоизгодният за тях ред за разрешаване на спора. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца.

Определението не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____